

145. Sistendum est, ut viro placeas, anima ornanda est, non corpus corrupendum. *Prosec.*
146. Neque enim aurum adeo amabilem ac desiderabilem uxorem reddit, ut modestia et charitas, et animus vitam exponendi pro marito. Hæc virum capiunt. *Ibid.*
147. Quid corpus ornas anima neglecta, et immunditie plena? certe illius major habenda est cura. *Ibid.*, homil. 68.
148. Quenam hæc amentia? qui turpem, infermem et nigram habet animam, putat eam se auri splendore emendare: neque ornatu nigrum corpus album reddet, neque turpe speciosum. *Ibid.*
149. Narratur de quopiam philosopho, quod cum domum esset cufuspiani divitis ingressus, multo illustrem auro, mulloque et marmorum, et columnarum pulchritudine fulgentem, pavimentumque videret multis tapetis stratum, in faciem divitis domus hujus domini experit. Cumque ob factum culparetur, respondisse fertur, necessitate coactum faciem illius contumeliam fecisse, eo quod in universa domo locum non invenisset, quo exire licuisset. *Serm. 11, super epist. ad Romanos.*
150. Non est pretiosis vestibus ornanda caro, ne ornata illam perdas: nam molliorem inde facies, et illam corripues, dum nimia illam molliæ dissolvit. *Ibid.*, serm. 24.
151. Non puto mulierem in muliebri suo mundo ita gloriarī, sicut virum in illis que conjugum suam exornant. *Serm. 43, super epist. ad Ephes.*
152. Mulieri peculiari ac commodum est ornari magis, quam viro. *Ibid.*
153. Quando vehementer ornaris, o mulier, tunc nuda quavis turpior facta es. *Homil. 10, super Epist. ad Coloss.*
154. Multa ex ornandi studio nascuntur, aperte suspiciones, sumptus intempestivi, maledicentia, avaritiae et fraudis argumenta. *Ibid.*
155. Placet pretiosa et serica vestis? at vermium ille contextus est, opinio est et humana presumpcio, nihil habet in se naturalis pulchritudinis. *Homil. 17, super I Timoth.*
156. Honestæ mulier honestate decoratur: honesta autem illa est, que typhum non habet, quem ornatum non sumit secularem; sed talibus vult adornari, que Dei imaginem decet. *Homil. 28, super Epist. ad Hebr.*
157. Animam orna; iste namque ornatus anime, Deum ad se pertrahit: ille autem corporis, seclusos. *Ibid.*
158. Omnia in ornatu ad hoc facere, ut spectentur, meretricium est. *Ibid.*
159. Molle vestimentum animam dissolvit, diffundit, et frangit. *Ibid.*, homil. 29.

160. Quæ exterioris amicus utilitas, cum anima medico sit omni miseris induta? *Homil. 19, ad Pop. Antioch.*
161. Studium in ornando corpore internum indicat deformitatem. *Homil. 37, super Gen.*
162. Quid dicis? Deum precatura pergis, et ornamenta aursa circumfers, flavosque crines, et ipsos auro compositos: an vero saltatura ad ecclesiam pergis? *Prosec.*
163. Numquid hic nuptias, et lascivie oblectamenta conquiris? Num ut tui spectaculum præbeas, advenisti? num tibi nunc extruendus est thalamus?
164. Illic nempe monilia, illic ornamenta aurea, illic ornatus crinitum, illic pretiosa vestis locum aliquando fortassis habet: at vero nunc nullo tibi hujusmodi ornato atque apparatu opus est.
165. Accessisti ut Deum pro peccatis tuis suppliciter depreceris, ut tuis in illum sceleribus veniam, cum genuit et lacrymis petas.
166. Accessisti, ut Dominum tibi propitium facias: quid teipsam ornari, improbo atque intempestivo studio contendis?
167. Non iste supplicis est habitus, quod enim pacto ingemiscere potes, ac lacrymas fundere, atque intentissime, ut decet, orare, que hujusmodi ornato compta procedis?
168. Nam etsi lacrymas fuderis, risum cernentibus hujusmodi lacryme moventur: neque enim auro amica debet incedere, que lacrymas pro peccatis profundere intendit.
169. Sobrie atque ornate mulieri nihil ejusmodi congruit quam verecundia et pudicitia. *Homil. 18, super I Tim.*
170. Quanto curiositati ornatus plus valet, tanto abominabilior facta est: Deum quidem a te avertis, amatores autem tuos allicis, tantoque magis fœda ac turpis Deo appares. In serm. *Quod regulares mulieres viris non cohabitent.*
171. Caro pretiosis ac deauratis indumentis cooperta, monilibus ornata, sertisque præclaris composita, quid aliud est quam caro fœda, corruptibilis? *De Humilitate, cap. 14.*
172. Exterior ornatus non reddit hominem gratum Deo, sed interior, qui in virtutum consumptione consistit. *De Regim. prælati, cap. 19.*
173. Totæ se ornare industria, pretiosis induere vestibus, fulgentibus margaritis ac gemmis componere, ugentis et aromatis delinire, fœtus coloribus facies deturpare, scelus est nefandissimum, temeritas maxima, detestanda presumpcio, et dolium pene inexpiabile. Quasi qui universa creavit, nescierit putrescenti humano corpore, et vilissimo sterco, congruentem tribuere formam. *De Humilit., cap. 11.*

- S. PAULIN. 174. Ornet mulieres Christi gratia, non capilli: castitatis gemma, non lapides: et optatum in his honorum, non odorum fragret unguentum. *Epist. 4, ad Sever.*
- S. JET. DAM. 175. Quid prodest quemlibet hodie auro, gemmis et purpura contegi, si cras contingit eum nudum et reum, omnique solatio destitutum ad inferni supplicia pertrahi? *Lib. 7, epist. 15.*
176. Quæ sit mens, ex veste colligitur: et juxta exteriorum cultum, quæ sit intentionis species judicatur. *Opusc. 12, cap. 15.*
177. Monachus, qui nitorem pretiosæ vestis affectat, non superni Regis, sed mundi hujus militiam bajulat. *Ibid.*
178. Vestis luxa et delicta, Deum iratum reddit: vilis et abjecta, Judicem placat. *Ibid.*, cap. 16.
179. Non levis languor est anime, de superstitioso corporalis amictus nitore gaudere. *Prosec.*
180. Gratiam siquidem sancti Spiritus, in qua delectatur, excludit, qui se per exterioris ornatus desiderium spargit: cuius si sentit in mente dulcedinem, nequaquam corporei cultus supervacuam concupisceret vanitatem.
181. Illius ergo vestis concupisce nitorem, que coram oculis Dei perpetuo polleat: non qua fallacis ac frivole hujus vite momenta transeuras. *Opusc. 29, cap. 3.*
182. Gloriosius deputa veste alba cum Christo humiliter contegi, quam cum superbo et purpurato milite, flammis ulticibus irrecuperabiliter sepeliri. *Ibid.*
- VERTULLIA. 183. Quid tam ornandi capitis onerositas salutem subministrat? quid crinibus vestris quiescere non licet, modo substrictis, modo relaxatis, modo suscitatis, modo elisis? Si te non pudet enormitatis, pudeat inquinamenti: ne exvicias alieni capitis forsitan immundi forsan nocentis et gehennæ destinati, sancto et Christiano capiti substituas. *De Cultu feminar., cap. 7.*
184. Quanquam mulierum ornatus ad placendum viris suis, peccatum non sit, ad concupiscentiam tamen et vanitatem relat, culpa non vacat. 2, 2, quæst. 169, art. 2.
185. Malus etsi ornatur foris, niger tamen est intus. In *Herbulo roseæ*, cap. 9, sent. 8.
186. Habitus exterior sine interiore virtute, vas est foris ornatum, sed intus vacuum. In *Valle lilior.*, cap. 1, sect. 2.
187. Væ miseris mulierentis, quæ in hoc foeno poliendo, adornando, decorando, totam vitam expendunt: vestes pretiosas, et jocalia, et murennulas, et alia puerilia, et vana curiosius perquirunt. *Prosec.*
188. Factæ velut laquei demonis ad capiendos

- stultos passeres, et vpluti aranæ tela ad capiendas muscas. *Serm. Dom. 3, Advent.*
189. Si removes ornamentorum cultum, nulum patris in corporis contaminatione naufragium. *Homil. 20, de Avarit.*
190. Ancilla Christi falsum idolum respuit, et in te colis, cuius ornatum, cuius imaginem non deponis. *Prosec.*
191. Ad Ecclesiam Dei opere vario totum inaurata corpus, execrabili metallo procedis onusta: ipso cultus rigore in oratione non flecteris, non manus tendis, tumidum monilibus pectus prosternere dedignaris.
192. Quid a Deo impetrare te posse credis sic ornata, que eum per id per quod irascitur deprecaris? Aperi tandem oculos cordis, invenies te insultare potius, quam rogare. *Serm. 2, de Avarit.*

SENTENTIA PAGANORUM.

193. Longe pulchrius est ac regale magis, animo esse bene constituto, quam habitum corporis vestibus ornatum pulchris intueri. *De Rhetor. ad Alexand.*
194. Adhibenda est munditia in ornati, non odiosa, neque exquisita nimis, tantumque effugit agrestem, et inhumanam negligentiam. *Lib. 1 Offic.*
195. In vestitu modicoeritas optima est. *Ibid.*
196. Mulieres in ornatum speciem collocant omnem: quare opere præsum est, dare operam ut sentiant sibi non ob aliud honorem haberi, nisi quod et modestus se præbeant, et verecundas cum temperantia. In suo *Enchirid.*, cap. 62.
197. Verus philosophus, quæ ad corporis cultum spectant, contemnit. *Sizygia 1, in Dialogo Phædonis.*
198. Scito hominem tam bene culmo, quam auro tegi. *Epist. 8.*
199. Contempe omnia, que supervacuis labor, velut ornamentum ac decus ponit. *Ibid.*
200. Fidelis mulieri ornati ducatur pudicitia. *Sent. 226.*
- Vide etiam fit. *Avaritia, sent. 442; Aurum, sentent. 39; Episcopus, sent. 50; Facies, fore per totum; Fucus, per lotum; Gemma, sent. 23; Gloria vana, sent. 48; Jejunium, sent. 66; Laqueus, sent. 39; Lascivia, sent. 12; Mensa, sent. 24; Meretricium, sent. 22; Modestia, sent. 35; Monialis, sent. 38, 76; Novitas mundana, sent. 12; Oratio, sent. 8, 9, 10; Placere, sent. 76; Pulchritudo, sent. 108, 109; Reingere, sent. 84; Sacerdos, sent. 18; Segui, sent. 62; Superstitiosus, sent. 31; Suspectio, sent. 35; Temulans, sent. 30, 31; Virginitas, sent. 68, 69.*

S. VALER. EPISC.

S. ZENO EPISCOPUS ET MART.

ARISTOTEL.

CICERO.

EPICETUS.

PLATO.

SENECA.

SIXTUS PHILOSOPH.

S. LAUR. JUST.

S. THOMAS AQUINAS.

THOMAS A KEMPIS.

S. THOMAS VILLA NOV.

